

PRÆDIKEN TIL 1. SØNDAG EFTER PÅSKE 2020
v. konstitueret sognepræst Katrine Gaub

Evangeliet til 1. søndag efter påske fra Johannesevangeliet (Læs også gerne de andre bibelske læsninger til 1. s. e. påske her: <https://www.bibelselskabet.dk/1-s-efter-paaske-fra-anden-raekke>)

Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!« ([Johannesevangeliet 21,15-19](#))

PRÆDIKEN:

Evangeliet til i dag handler om apostlen Peter. Peter er en af Jesu 12 disciple og én af dem, der er tættest på Jesus, mens han er på jorden. Han er også én af de første disciple, Jesus kalder til at følge sig. Før det levede Peter af at være fisker på Geneserats Sø; indtil han en dag mødte Jesus, der sagde: *Følg mig!* Og det gjorde Peter. Han lagde fiskegarnene fra sig og fulgte Jesus. Egentlig hedder han slet ikke Peter, han hedder Simon - det er Jesus, der giver ham tilnavnet Peter, der i oversat form betyder 'klippe', og mange steder i evangelierne kaldes han både for Peter og ved sit rigtige navn Simon, og ofte for Simon Peter (kært barn har mange navne, som man siger).

Som vi hører det i evangeliet til 1. søndag efter påske, så kaldte Jesus ham ikke ved denne lejlighed ved tilnavnet Peter – han kalder ham kun 'Simon, Johannes' søn'. Hvorfor

spørger Jesus ham på den her måde, og hvorfor bruger han ikke det tilnavn, han selv har givet ham, nemlig Peter?

Ja, for at forklare det skal vi tilbage til natten til Langfredag i påsken: der stod Peter i ypperstepræstens gård og varmede sig ved et bål, mens den tilfangetagne Jesus blev forhørt af ypperstepræsten. Og 3 gange blev Peter spurgt, om han ikke var én af Jesu disciple? - og 3 gange svarede han, at det var han i hvert fald ikke! Som Jesus tidligere havde forudsagt det, fornægtede Peter ham 3 gange, inden det blev morgen, og hanen galede.

Nu - her efter Langfredags rædsler med korsfæstelse og død, og påskemorgenens uudsigelige glæde i Jesu opstandelse fra de døde - nu sidder Jesus igen foran disciplene, efter de har spist sammen, og han spørger Peter, om han elsker ham. Jesus spørger Peter 3 gange. Og hver gang svarer Peter: *Ja Herre, du véd, jeg har dig kær.*

Lige indtil korsfæstelsen af Jesus har Peter fulgt ham i tykt og tyndt. Sådan havde det været lige siden, Peter havde lagt fiskegarnene fra sig, da Jesus sagde: *Følg mig!*

Efter disciplene dengang havde oplevet vandringen på søen og bispisningsunderet i ørkenen (dér, hvor det fortælles, at 5000 mennesker blev mætte, selvom man kun havde 5 brød og 2 fisk) - dengang aflagde Peter den gode bekendelse: *Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord* – underforstået: hvor skulle vi ellers gå hen? Peter og de andre går med. De kan slet ikke lade være. Men Skærtorsdag om aftenen, da det hele spidser til, er Peter nødt til at spørge: *Herre, hvor går du hen?* For hvordan skal man begribe, at den, der har det evige livs ord, styrer lige mod døden? Da Jesus svarer, at der, hvor han går hen, kan Peter ikke følge ham, insisterer Peter: *Hvorfor kan jeg ikke følge dig nu? Jeg vil sætte mit liv til for dig!* Sådan ser Peter sig selv: som den, der vil følge sin herre i tykt og tyndt. Det er hans identitet, selve meningen med hans liv. Da Jesus så natten til Langfredag bliver taget til fange, lister de andre disciple lige så stille af. De skal ikke nyde noget. Men Peter følger efter, som trukket af usynlige tråde, i ly af mørket. Hvor skulle han ellers gå hen? Men det er dér, i ly af mørket i ypperstepræstens gård, at han kapper båndene over. For stillet over for de nysgerrige spørgsmål benægter han jo ikke, at Jesus har det evige livs ord. Han benægter derimod, at han selv er én af dem, der følger ham. *Jeg kender ham ikke!* -siger Peter for at redde sit eget liv. Det underlige er, at han mister det – sit eget liv - i

samme sekund. Natten til Langfredag mister han ikke alene Jesus; han mister også sig selv. For hvem er Peter overhovedet, hvis han ikke er den, der følger sin herre? Derfor kalder Jesus ham her i evangeliet til denne søndag: *Simon, Johannes' søn*, og ikke længere Peter.

Da Peter nu efter påsken svarer den opstandne Kristus bekræftende *ja Herre, du ved, jeg har dig kær*, er det ikke, fordi han langt om længe har fundet de rette, varme følelser i sig selv, men fordi der er én, der rækker ud efter ham og kalder på hans kærlighed. En, der ikke vil affinde sig med bruddet. 3 gange spørger han, så Peter 3 gange får muligheden for at svare, anderledes end han svarede, da han blev spurgt 3 gange i ypperstepræstens gård natten til Langfredag.

Og Jesus siger: *vogt mine lam, vær hyrde for mine får*. Han ber Peter om at være den gode hyrde, når Jesus ikke kan være der fysisk til at vise dem vejen.

Der står ikke i Johannesevangeliet, hvad Peter tænker om alt dét, Jesus her siger til ham og pålægger ham at gøre – mon han kunne have tænkt: *'Hvordan i alverden skal jeg kunne gøre alt dette? Hvordan skal jeg kunne bære den her opgave, Jesus nu lægger på mine skuldre? Hvordan skal jeg kunne være hyrde og føre an? Jeg ved jo knap nok i hvilken retning, jeg selv skal gå, - hvordan skulle jeg så kunne føre andre og vise dem vejen?!?'*

Og måske Jesus vidste, at det var sådanne tanker, der gik gennem hovedet på Peter – for her siger Jesus til ham: *Følg mig!* Og ved dét siger Jesus også til Peter - og til os i dag - at Han er der til at vise os vejen. Vejen gennem livet er ikke en vej, man behøver at gå alene – for Kristus vil gerne slå følge med os.

Der kan være tidspunkter i ens liv, hvor alt synes at gå galt for én. Eller hvor man rammes af stor sorg – skilsmisse, dødsfald i familien, eller hvor hele Danmark og hele verden rammes af krise med medfølgende frygt og angst for mange over fremtiden. Det, man står i, kan føles tungt og for stort til at kunne bæres af menneskehænder. Apostlen Simon Peter vaklede, da det virkelig gjaldt – trods sit tilnavn som *'klippen'*. Og alligevel siger Jesus til ham: *Vogt mine får*. Det er Jesu tillidserklæring, som 3 gange trodser Peters troløshed og tiltaler ham som et menneske, der kan yde den indsats, han har brug for. Vogte de får, der

vel at mærke ikke er Peters egne, men Herrens. Sådan finder tilgivelsen sted, uden at ordet overhovedet bliver nævnt.

Den kærlighed og tilgivelse, som her rækkes Peter, og som han nu er parat til at tage imod, dét er den, der rækkes os i dåben, og som vi kan hvile i på den vej gennem livet, der ligger foran os. For Kristus siger til os: *Følg mig! Jeg er vejen og sandheden og livet.* Jesus har trådt vejen, han har lavet et hyrde-spor til os, som vi skal følge. Derfor er vi aldrig alene om opgaven, uanset hvad den må byde på for os hver især.

AMEN.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu, og altid, og i al evighed. Amen.

KIRKEBØN

Gud, vor fader og skaber.

Vær hos os og lad påskens opstandelseslys ramme os, så vi mærker, at vores hjerter kan finde ro og trøst og fred hos dig. Vi beder dig, du, som er gavmild uden grænser: Hjælp os til at holde påske hver dag i vores daglige liv.

Vi beder dig: Vær hos alle syge og sorgfulde, enten de er fjern eller nær.

Vær med alle der er bange og alene og alle der har mistet eller sidder ved et sygeleje og tager afsked.

Vi beder dig: Støt og hjælp os, når vi kommer til at tvivle på dig i en verden fuld af lidelse og nød.

Vær med de forfulgte, og krigs- og terroramte verden over, også her hos os, og lær os altid at se vort medmenneskes lidelse og smerte.

Velsign og bevar din kirke og os, som hører dit ord, og vær med din kirke over hele jorden.

Vær med vor dronning Margrethe den 2., Kronprins Frederik, Kronprinsesse Mary og hele det kongelige hus.

Vær med alle familier, store som små.

Vær hos alle, der har fået magt betroet, at de bruger deres magt med visdom og omtanke.

Styrk vores tro på syndernes forladelse og din tilgivelse og styrk vores håb om et evigt liv hos dig, når vi en gang dør.

Giv os mod til hver dag at møde vort livs nye begyndelser og styrke til at bære vort livs afslutninger.

Giv os alle nåde, fred og velsignelse og efter et kristeligt liv den evige salighed.

Amen.